

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΜΑΡΙΤΣΑ ΜΙΧΑΗΛ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Γεννήθηκε το 1900 στην ενορία Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας και φοίτησε στο Παρθεναγωγείο Αγίας Μαρίας Κυθρέας. Δασκάλα της ήταν η αείμνηστη Αθηνά Οικονομίδου.

Μετά την αποφοίτηση της από το Δημοτικό Σχολείο ειδικεύθηκε στην κατασκευή γυναικείων καπέλλων στη Λευκωσία και ύστερα ασχολήθηκε στην Κυθρέα μ' αυτά για πολλά χρόνια.

Παντρεύτηκε με το Μιχάλη Ελευθερίου το 1927 και εγκατεστάθηκε στην περιοχή Σεραγίου στην Κυθρέα. Απέκτησε τρεις κόρες και δυο γιούδες: Την Ελένη, Κατίνα, Ήθη, Ανδρέα και Χριστάκη. Όλα της τα τέκνα είναι παντρεμένα με παιδιά.

Πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1984 και κηδεύτηκε την επομένη στο κοιμητήριο Αγίου Νικολάου Λεμεσού από την εκκλησία του Αποστόλου Λουκά του Προσφυγικού Συνοικισμού Αγίου Αθανασίου.

Μετά την νεκρώσιμη ακολουθία ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας είπε τον πιο κάτω επικηδειο:

Πολύκλαυστη μητέρα,

Ένας ακόμη γόνος της Ιστορικής οικογένειας των Πιέραιων της Κυθρέας έχει φύγει για πάντα από κοντά μας. Μια αθάνα και αμνησικάκη ύπαρξη έχει εγκαταλείψει από χθες τα γήινα, για να μεταφερθεί η αγγελική της ψυχή στα ουράνια και περάσει στη μακάρια αιωνιότητα, όπου οι άγιοι και οι δίκαιοι αναπαύονται.

Ο πρόπαππος της προκειμένης νεκρής, αείμνηστος Πιέρρος, γεννήθηκε στην Κυθρέα και σπούδασε στην περιώνυμη τότε Φαναριώτικη Σχολή της Κων/πολης. Καταρτισμένος με άρτια μόρφωση επέστρεψε στη Κύπρο και ανέλαβε να προσφέρει τις υπηρεσίες του σαν δάσκαλος στη γενέτειρα του, στο αναπτυσσόμενο περιβάλλον της δροσόλουστης Κυθρέας, μέσα στον περασμένο αιώνα. Αυστηρός στις ηθικές αξίες, έδωσε, αξιοθαύμαστη ανατροφή στα τέκνα του που διατηρήθηκε από γενιά σε γενιά, σ' όλους τους απογόνους του. Όλοι τους διακρίνονταν για τη σεμνότητα και αρετή, την τιμιότητα και την ειλικρίνεια και τη βαθειά τους προσήλωση στα θεία, που είχε καταντήσει οικογενειακή παράδοση.

Έλκουσα την καταγωγή, αείμνηστη Μαρίτσα από οικογένεια υψηλών αρχών σ' όλο το μακρύ στάδιο της επίγειας ζωής σου διέγρα-

ψες παρελθό άσπιλο και αμόλυντο και ετίμησες με το σεμνό και ενάρετο σου βίο την οικογένεια και τις παραδόσεις της.

Αναγινωμένη με αυστηρότητα σ' ένα τέτοιο οικογενειακό περιβάλλον, απέβηκες άγρυπνος φρουρός της ηθικής στην ανατροφή των τέκνων σου, προσπαθούσα επίμονα να ενσταλάξεις στη ψυχή των τριών θυγατέρων σου και των δυο σου γιούδων τα υψηλά ιδεώδη της φυλής και τις άφθαστες αρετές της Χριστιανικής μας πίστης.

Στη νεανική σου ηλικία ήσουν μια αγγελική μορφή στο σώμα και κινούσες τον θαυμασμό και την περιέργεια όλων στο πέρασμα σου. Όλοι θαύμαζαν την ωραιότητα και καλλονή σου. Μα το μεγαλόπρεπο αυτό κορμί σου έκρυβε παράλληλα μέσα του και μια ευγενικιά και φιλεύσπλαχνη ψυχή, που φανέρωνε ποικιλότροπα στους συνανθρώπους, τα φιλόπρωπα αισθήματα της.

Στο ποιητικό στάδιο της νεανικής σου σταδιοδρομίας, με τα τόσα σωματικά και ψυχικά χαρίσματα, συνέδεσες τη τύχη με το λατρευτό σου σύζυγο Μιχάλη, που βρισκόταν στην Αμερική, όπου είχε μεταναστεύσει πριν από πολλά χρόνια. Πιστή σαν η Ομηρική Πηνελόπη του Οδυσσέα, περιμένες με αξιοθαύμαστη υπομονή την επιστροφή του από τη μακρινή ήπειρο του Νέου Κόσμου.

Έκτοτε, μετά το γάμο σας και τη μόνιμη εγκατάστασή σας στην αναπτυσσόμενη μας Κω-

μόπολη, βαλθήκατε σε αδιάλειπτους κόπους και υπέρμετρους μόχθους στην ανατροφή όλων σας των τέκνων και τοποθέτηση τους σε πιο ψηλή κοινωνική θέση.

Τελικά φθάσατε στο τέρμα των σκοπών και των επιδιώξεων σας. Αποκατεστημένα πια όλα σας τα τέκνα, απολάμβαναν εξαιρετικής αγάπης και ιδιαίτερης εκτίμησης, σ' όλα τα στρώματα του κοινωνικού συνόλου. Ήταν τούτο η μοιβή των για όλες σας τις προσπάθειες.

Μα η οικογενειακή αυτή ευτυχία ήλθε να επισκιασθεί στο πέρασμα του χρόνου από σοβαρά περιστατικά, που εκλόνισαν την υγεία της ευπροσήγορης και μειλίχιας Μαρίτσας, που πάντα στο πρόσωπο της ανθούσε το γλυκό της χαμόγελο.

Στα 54 της χρόνια έχασε τον προσφιλή της σύζυγο, που είχε πεθάνει στα ξένα και τον σκέπασε το αφιλόξενο χώμα της ψυχρής ξενητείας.

Το δεύτερο της κτύπημα ήταν ο θίαιος εκτοπισμός από τις ορδές του Αττίλα, για να οδηγηθεί μαζί με όλα τα τέκνα και εγγόνια στη μαύρη προσφυγιά και να εξανημασθούν στα πέρατα της ελεύθερης Κύπρου μας.

Η νοσταλγία αυτή των ιερών μας χωμάτων κατέτρωγε διαρκώς σαν σαράκι το άτρωτο και λεβέντικο κορμί σου και επιδρούσε σοβαρά στην υγεία σου. Τούτο το τέρτι και τούτο το μαράζι ήταν ο αβάσταχτος πόνος σου, που

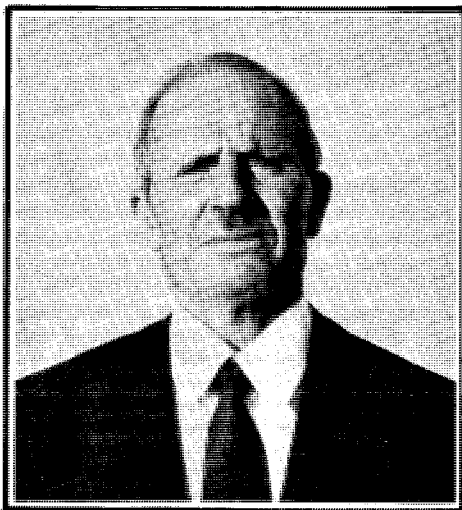
βάλθηκε να σε οδηγήσει σε νέο κτύπημα και να πάθεις εδώ και τρία χρόνια ημιπληγία, με αποτέλεσμα να παραλύσουν τα κάτω άκρα και να μείνεις κατάκοιτη στο στρώμα.

Ήταν πραγματικά αβίωτη πια η ζωή σου. Στη σκληρή αυτή δοκιμασία αντλούσες κουράγιο και ελπίδα από την απέραντη αγάπη μας που όλοι σε περιβάλαμε. Παράλληλα σε κρατούσε στη ζωή και η δική μας ευτυχία, η ευτυχία των τέκνων σου. Απ' αυτή έπαιρνες πίστη και θάρρος και ωπλιζέσο με αγωνιστικότητα για ν' αντιμετωπίζεις επαρκώς την οδυνηρή σου κατάσταση.

Αγαπητή μου μητέρα, αφήνεις πίσω σου αναμνήσεις άριστες και εντυπώσεις αξέχαστες. Ποτέ δεν θα ξεχάσουμε το σεμνό και ενάρετο σου βίο. Θα είναι για μας φωτεινό παράδειγμα στην υπόλοιπη ζωή μας. Παραλαμβάνοντας από τα άχραντα χέρια σου την σκυτάλη της οικογενειακής σου παράδοσης σου δίνουμε το λόγο μας πως θα τη μεταφέρουμε στα χέρια των διαδόχων μας για να συνεχίσουν την πορεία των τετιμημένων Πιέραιων, που διέγραψαν με τη ζωή τους αξιοζήλευτο ιστορικό παρελθό.

**Αιωνία σου η μνήμη
πολύκλαυστη
Μαρίτσα**

ΓΙΟΣΗΦΗΣ ΑΝΤΩΝΑΤΖΗ ΚΟΡΕΛΛΗΣ

Γεννήθηκε στην Κυθρέα στις 10.7.1910.

Ύστερα από την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας ακολούθησε το γεωργικό επάγγελμα.

Νυμφεύθηκε την Άννα Τσουλιά Ορφανού από την Κυθρέα στις 5.2.1939 και απέκτησαν 5 παιδιά. Την Ελένη, Παναγιώτα, Χρυσταλλένη, Μάρω και Αντωνάκη. Όλες τις κόρες του τις πάντρεψε και εγκαταστάθηκαν στην Κυθρέα, το δε γιο νύμφευσε κι εγκαταστάθηκε στο Νέο Χωριό Κυθρέας.

Πέθανε στις 17.1.1984 και τάφηκε στο Νέο Κοιμητήριο Λευκωσίας από την εκκλησιά των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας ύστερα από τη νεκρώσιμη ακολουθία είπε τον πιο κάτω επικήδειο.

Πολύκλαυστε Γιουσιήφη,

Ένα εκλεκτό τέκνο της Κωμόπολης μας έχει φύγει από χθες για πάντα από κοντά μας, για

να ταξιδεύσει η αγνή του ψυχή στη μακάρια αιωνιότητα. Ένας φιλήσυχος οικογενειάρχης, που απέλαβε εξαιρετικής εκτίμησης ανάμεσα σ' όλο το κοινό όχι μονάχα της Κυθρέας, αλλά κι όλης της πλησιόχωρης περιοχής. Ένας άνθρωπος προικισμένος με σπάνιες και πολλαπλές αρετές, που με τον ενάρτετο του βίο στάθηκε τύπος και υπογραμμός μεταξύ των συνανθρώπων του. Ένας άνθρωπος που στη μακρά του σταδιοδρομία μετέτρεψε σε ζωή και βίωμα ό,τι υψηλό και ωραίο έκρυβε στα μύχια της ψυχής του.

Και τούτο το τέκνο είναι ο νεκρός που τρέξαμε όλοι εμείς σήμερα να παρακολουθήσουμε τη νεκρώσιμη ακολουθία του, κάτω από τους θόλους του σεπτού τούτου ναού και να συνοδεύσουμε την εκφορά του μέχρι της τελευταίας του κατοικίας. Είναι ο Γιοσήφης του Αντωνάτζη, που η αδυσώπητη μοίρα οδηγεί σήμερα στο τάφο, ύστερα από οδυνηρά βάσανα της ανίατης αρρώστειας, που τον κατέτρεξε για 6 τώρα μήνες.

Γόνος εκλεκτών οικογενειών των προυχόντων Κουρέλληδων και της Πατριαρχικής οικογένειας των Χ' Αθανάσηδων, βάλθηκε σ' όλη τη μακρά του ζωή να φανεί αντάξιο τέκνο των οικογενειακών του παραδόσεων και να τις τιμήσει με το σεμνό και παραδειγματικό του βίο, παράλληλα δε να μεταδώσει σ' όλα του τα τέκνα την αληθινή χριστιανική ζωή, που είχε κληρονομήσει από τους γεννιότερους του.

Μετά την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο, παρ' όλη τη δίψα που έτρεφε ανέκαθεν η οικογένεια του στα γράμματα και τις σπουδές, ακολούθησε χωρίς δισταγμό το γεωργικό επάγγελμα, γιατί ο πατέρας του είχε ανάγκη ένα βοηθό στη γεωργία εξαιτίας των πολλών κτημάτων και καρποφόρων δένδρων, που κατείχε σε διάφορες περιοχές της Κυθρέας και των διαφόρων εποχιακών καλλιεργειών, που ασχολείτο ολόγυρα του χρόνου.

Πραγματικά η εκλογή του ήταν εύστοχη και πολύ επιτυχημένη γιατί ο Γιοσήφης με την εργατικότητα του, την κλίση του στα κτήματα και την αγάπη του στη γεωργική παραγωγή, κατόρθωσε με τις ακατάβλητες προσπάθειες του ν' αναδειχθεί πολύτιμος συνεργάτης και παρήγορος βοηθός του πατέρα του. Κατόρθωσε όχι μονάχα ν' απαλλάξει το θεβαρυμένο πια πατέρα του από τις κοπιαστικές δουλειές της γεωργίας και το σπουδαιότερο ν' αυξήσει τα εισοδήματά του και να μπορέσουν έτσι ν' αποκατασταθούν άριστα και τα επτά του αδέρφια. Ίσως εάν ο Γιοσήφης δεν ανελάμβανε τη γεωργία, ο πατέρας του με τις δικές του δυνάμεις μονάχα, να μη έφθανε στο τέρμα του σκοπού και των επιδιώξεων του.

Μα παράλληλα η προσήλωση του στη γεωργία συνέτεινε ν' αναπτύξει σε ύψιστο βαθμό τις φυσικές του αρετές, που έκρυβε η καλοκάγαθη ψυχή του. Γιατί κατά το σφώτατο Σωκράτη η γεωργία μπορεί ν' αποβεί μέσο ηθικοποιήσεως των λαών, εξαιτίας της συχνής επαφής που έχει με το Δημιουργό, που είναι κύριος και εξουσιαστής των ευνοϊκών συνθηκών για την ευφορία της γεωργικής παραγωγής.

Αρκετά νέος, αείμνηστε Γιοσήφη, ένωσε την τύχη με την προσφιλή σου σύζυγο Άννα, που στάθηκε πραγματικά σ' όλη σας τη ζωή όχι μονάχα πιστή και αφοσιωμένη σύζυγος, αλλά και συνεργάτης και βοηθός στις γεωργικές σας εργασίες, όσο καμμιιά άλλη σ' ένα τόσο κοπιαστικό επάγγελμα.

Νέο στάδιο ανοίγεται τώρα μπροστά σου ν' αποκαταστήσεις όπως έπρεπε τις 4 κόρες και τον μονάκριβο σου γιο. Το φιλοπρόοδο, δραστήριο και ενεργητικό σου πνεύμα δεν περιορίστηκε στα κτήματα που οι γαιοκτήμονες γονείς σας είχαν παραχωρήσει.

Με κόπο ασύγκριτο και προσπάθειες ακατάβλητες, με οικονομία και σύνεση, κατόρθωσες να επεκτείνεις την ιδιοκτησία και στα γειτονικά χωριά Νιο Χωριό, Βώνη και Παλαίκυθρο. Μεγάλες εκτάσεις γης μεταβλήθηκαν σε απέραντα λιοχώρια σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα, δένδρα που φύτευσες με τα δικά σου χέρια και τούτο χάρις στην επιμελημένη καλλιέργεια που έκανες, γιατί είχες τηρήσει πιστά το γνωμικό «Γελάστες γης, γελάσου κι εκείνη». Επιπόλαιη ξέβαθη καλλιέργεια, χωρίς τις απαραίτητες καλλιεργητικές φροντίδες θα 'χει σαν αποτέλεσμα φτωχική παραγωγή και στερημένη σε ποσότητα και ποιότητα.

Τα προϊόντα σας ήταν ξώπρωτα και ήσουν ένας από τους πρώτους μερακλήδες στην παραγωγή. Όλοι πάντοτε έκαναν αναφορά στα προϊόντα των Αντωνάτζηδων Γιοσήφη και Μιχάλη.

Με τα πλούσια εισοδήματά σου, πολύκλαυστε Γιοσήφη, μπόρεσες άνετα ν' αποκαταστήσεις όλα τα τέκνα σου, με κτήματα, σπίτια και προικιά, όπως ήταν τ' όνειρο σου.

Μπόρεσες, όπως ο αείμνηστος Αντωνάτζης, να παντρέψεις με τη σειρά τους όλα σου τα τέκνα και ευτύχησες, όπως εκείνος ν' απολαύσεις τα γλέντια των γάμων τους, καθήμενος ανάμεσα στους συνδαιτυμόνες, πράος και γαλήνιος.

Λίγο προ της εισβολής πάντρες και τη τελευταία σου κόρη αφού της έκτισες καινούργιο σπίτι σ' αντικατάσταση του παλιού οικογενειακού, που είχες κληρονομήσει. Ξόδευες την εποχή εκείνη ένα αρκετά υπολογισμο

ποσό που λίγοι ανάμεσα στους χωριανούς μας διέθεταν.

Εκεί που ήλθε η σειρά σου ν' αποτραβηχτείς πια και να ησυχάσεις, ήλθε ο ανελέητος εκτοπισμός του Αττίλα για να οδηγηθείς ύστερα από πολλές περιπέτειες, που επανειλημμένα κινδύνεψε και η ζωή σου, στην πικρή ζωή της προσφυγιάς.

Μα κι εδώ δεν θεώρησες έντιμο και αξιοπρεπές να ζεις σε βάρος του Κράτους, καρπούμενος το γλιόχρο δημόσιο βοήθημα που πρέιχε σ' όλους τους εκτοπισμένους.

Το πάθος που 'χες με τη γη και η αγάπη στα δέντρα, σ' οδήγησαν να εξασφαλίσεις δουλειά, περιποιούμενος τον κήπο εταιρείας, που πληρώνεσσαν πιο αξιόπρεπα από το ποσό του προσφυγικού επιδόματος.

Ας είναι ελαφρό το χώμα, που θα σκεπάσει το άχραντο κορμί σου και ας παραμείνει σ' όλους εμάς το φωτεινό παράδειγμα του ειλικρινή και έντιμου οικονενειάρχη, του υπερή-

φανου και φιλότιμου, του συγκρατημένου και οικονόμου, του εργατικού και φιλοπρόδου, που θυσίασε τη ζωή του όχι μόνο για την προκοπή και ευτυχία των τέκνων του αλλά και συνέβαλε αξιόλογα στην οικονομία του τόπου μας.

Με τα λιτά τούτα λόγια θα 'θελα να πω ένα αντίο σε σένα Γιοσήφη, που γεννήθηκες άνθρωπος και πέθανες άνθρωπος. Θα 'θελα ακόμη να ευχηθώ από μέρους του Σωματείου μας «Ελεύθερη Κυθρέα» ο Πανάγαθος Θεός να δώσει υπομονή και κουράγιο στη προσφιλή σου σύζυγο Άννα, στις λατρευτές σου κόρες και το μονάκριβο σου γιο, στα πεφιλημένα σου αδέρφια, στα πολυαγάπητα εγγόνια και στους λοιπούς συγγενείς και φίλους να δεχθούν τη μεγάλη σου απώλεια σαν αίτημα του Ύψιστου να σε καλέσει κοντά σου.

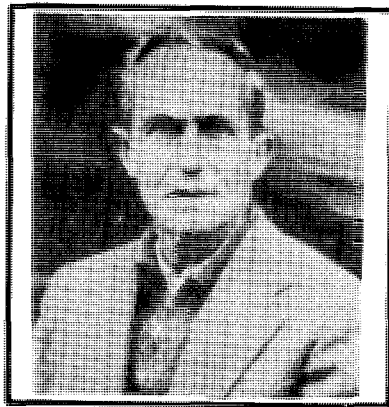
**Αιωνία σου η μνήμη αξέχαστε
Γιοσήφη, αιωνία σου η μνήμη
αιωνία σου η μνήμη**

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΕΚΦΩΝΗΣΕ Ο κ. ΠΕΤΡΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜΙΔΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΘΡΕΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΟΙΚΙΣ - ΜΟΥ «ΠΛΑΤΥ» ΑΓΛΑΝΤΖΙΑΣ 11.2.84

Αν επιστέγασμα και συγκομιδή της ζωής του ανθρώπου από την προσωρινή περιδιάβαση του στη γης, είν' η καλή ανάμνηση που αφήνει πίσω του, ή το πνευματικό έργο κι ο μόχθος που εγκαταλείπει, σίγουρα ο Χρίστος Αβρααμίδης, ο ξεριζωμένος συμπατριώτης, που «πλήρης ημερών» κηδεύουμε σήμερα, πέτυχε αδιαμφισβήτητα στο στόχο της ζωής του. Γιατί αφήνει πίσω του μνήμη αγαθή, σαν άνθρωπος που βοήθησε το συνάνθρωπο του, όχι μονάχα μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του, μα πολλές φορές και πέρα απ' αυτά ακόμα.

Σε καμιά απολύτως περίπτωση ο Χρίστος Αβρααμίδης δεν αρνήθηκε τη συμπαράσταση και τη συνδρομή σε φίλο ή γνωστό, που χτυπούσε την πόρτα της καρδιάς του, εκζητώντας τη συμπαράσταση και τη συνδρομή του.

Πέρα όμως και παράλληλα από την αδιάλειπτη κοινωνική προσφορά του ο Χρίστος Αβρααμίδης βοήθησε ποικιλότροπα στον απελευθερωτικό αγώνα του 1955-59. Με εχεμύθεια, συνέπεια, υπευθυνότητα και σοβαρότη-

τα, όπως άρμοζε στο ρόλο των αγωνιστών στα δραματικά εκείνα τα χρόνια, ο Χρίστος Αβρααμίδης πρόσφερε ό,τι του ήταν δυνατό να προσφέρει σε καταζητούμενους αντάρτες της περιοχής του Πενταδάχτυλου.

Φίλοι συμπατριώτες,

Ο Μιχάλης Αβρααμίδης ζούσε μ' ένα όραμα: να ξαναπερπατήσει λεύτερος στη χιλιομύριστη σκλαβωμένη τώρα, γη της Κυθρέας. Μα πιο πολύ διψούσε να σεριανίσει στις περιοχές της Άγιας, της Σουλτανούς, του Βούλκαρη και της Γερόλαντας, που καταξίωσε με ιδρώτα, μόχθο, αίμα και δάκρυ. Κι αν δεν πρόφτανε να χαρεί τη λευτεριά, άφηνε στερνή παράκληση του να μεταφερθούν τα λείψανα του στη ζεστή αγκαλιά της Κυθρέας, σα θα 'λευτερωνόταν. «Θε να το νοιώσω τότες πιο αλαφρύ το

χώμα του Πενταδάχτυλου» έλεγε στο φίλο ταγματάρχη Στ. Π. Και είναι τούτο, φίλοι συμπατριώτες, ένα χρέος που οφείλουμε σ' όσους συμπολίτες έσθησαν με το παράπονο στα χείλια στο πικρό στρατί της προσφυγιάς.

Είναι για τούτους ακριβώς τους λόγους που η κοινότητα της Κυθρέας κι ειδικότερα οι πάνω ενορίες της, της Χαρκακιώτισσας και της Συρκανιάς, ραίνουν σήμερα με τα μύρα της αγάπης τους το σεπτό σου σκήνωμα, αγαπητέ και αξέχαστε Χρίστο.

Αιωνία σου η μνήμη.

Σύστημα ΑΓΓΛΙΚΗΣ διδασκαλίας

**η τελευταία λέξη
στα οπτικοακουστικά συστήματα**

Η οπτικοακουστική διδασκαλία MANDESON δέν είναι απλά μιά νέα μέθοδος διδασκαλίας, είναι ένα σύστημα πού συνδυάζει καί αξιοποιεί δημιουργικά όλες τις ως τώρα γνωστές μέθοδες διδασκαλίας. Δώστε τήν εύκαιρία στους καθηγητές μας καί έμας νά σās εξηγήσουμε τό σύστημα MANDESON καί είμαστε σίγουροι ότι θά τό δεχθήτε. **Και κατι ακομα. Θα μαθετε σιγουρα να μιλατε σωστα Αγγλικά.**

Στείλετε τό'αποκομα και θα σας επισκεφθουμε οπου και αν βρισκεσθε

Ονοματεπωνυμον

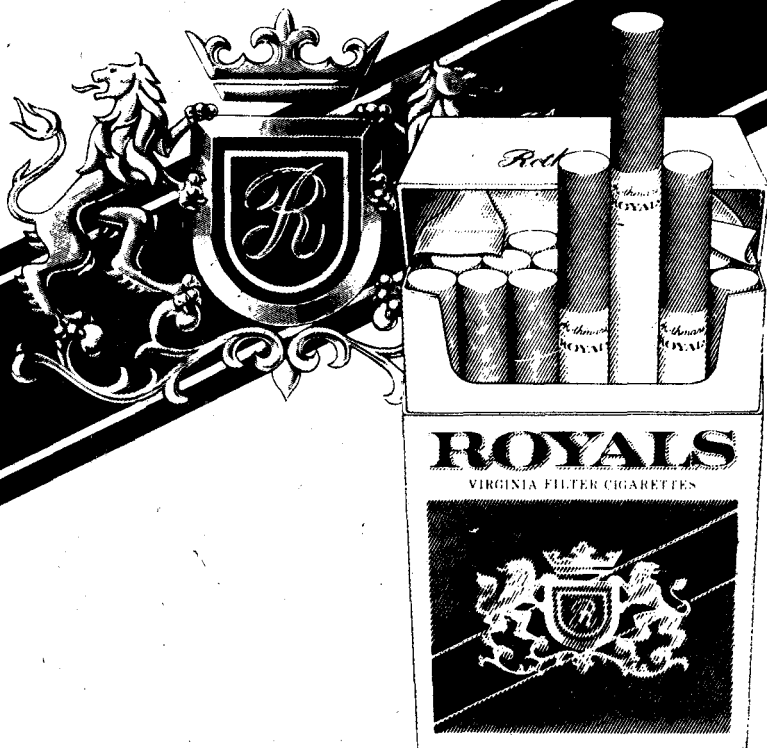
Δ/νσις κατοικιας

Mandeson Institute

Μακαριου 104, 4^ο οροφος - Fairway Court, Τηλ. 74186 Λεμεσος, Τηλ. 46740 Λιμνοσολια

Rothmans Royals... Το πρώτο τσιγάρο.

Η φυσική εκλογή για ένα ελαφρό τσιγάρο.

Προειδοποίηση Υπουργείου Υγείας: Το καπνισμα μπορεί να βλάψει την υγεία σας